C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1r-784/2025 Judecătoria Edineț, sediul Briceni
1-25123699-03-1r-07102025 Judecător: Comerzan Ghenadie

D E C I Z I E
În Numele Legii

01 decembrie 2025 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curţii de Apel Nord

Având în componența sa:
Președintele completului, judecător: Ion Talpa
Judecătorii: Cristina Prisacari și Ecaterina Arseni

a judecat, în ordine de recurs, recursul avocatului Lavric Andrei în interesele inculpatului Șarban Alexei, declarat împotriva ***sentinţei Judecătoriei Edineț, sediul Briceni 05 septembrie 2025***, în cauza penală privind condamnarea lui:

Șarban Alexei *****, originar și domiciliat în or. *****, analfabet, holtei, neangajat în câmpul muncii, fără persoane la întreținere, fără dizabilități accentuate sau vădite, cetățean al Republicii Moldova, de naționalitate rom, fără titluri speciale, grade de calificare, distincții de stat, cu antecedente penale nestinse, anterior a fost atras la răspundere penală prin:

-sentința Judecătoriei Ocnița nr. 1-189/2016 din 20.12.2016, prin care procesul penal intentat în privința lui Șarban Alexei în conformitate cu art. 186, alin. (2), lit. d) Cod penal a fost încetat, în temeiul art. 2 din Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova;

-sentința Judecătoriei Edineț, sediul Briceni, nr. 1-8 din 28.03.2017 (f.d. 103-104), prin care Șarban Alexei a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 27 raportat la art. 187, alin. (1) Cod penal și art. 157 Cod penal, aplicându-i-se o pedeapsă definitivă pentru concurs de infracțiuni sub formă de

închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an;

-sentința Judecătoriei Edineț, sediul Briceni, nr. 1-96 din 24.06.2017 (f.d. 105-109), prin care Șarban Alexei a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27 raportat la art. 187, alin. (2), lit. e) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse definitive pentru cumulul de sentințe sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 5 luni;

-încheierea judecătoriei Edineț sediul Briceni din 27.05.2025, s-a dispus înlocuirea părții neexecutate din pedeapsa stabilită lui Șarban Alexei prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 24.06.2017, în baza art. art. 27,187 alin. (2) lit. e) Cod Penal, sub formă de 04 (patru) ani, 06 (șase) luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu o pedeapsă mai blîndă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 240 ore.

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (1) Cod penal,-

Cauza s-a examinat în conformitate cu prevederile art. 364[1] Cod de procedură penală şi s-a aflat în procedură de examinare:

În instanța de fond: 29.08.2025 - 05.09.2025;

În instanța de recurs: 07.10.2025 - 01.12.2025;

Procedura de citare legală executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentinţa Judecătoriei Edineț, sediul Briceni 05 septembrie 2025, inculpatul Șarban Alexei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (1) Cod penal şi în temeiul acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită, s-a adaugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilită prin încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 27.05.2025, în mărime de 204 (două sute patru) ore, ceea ce constituie 51 (*cincizeci și unu*) zile de închisoare, și s-a stabilit o pedeapsă definitivă pe un

termen de 3 (trei) ani 1 (unu) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Începutul termenului de ispășire a pedepsei cu închisoarea s-a calculat de la data pronunțării sentinței – 05 septembrie 2025.

S-a inclus în termenul executării pedepsei cu închisoarea, termenul deținerii inculpatului în stare de reținere și arest preventiv de la 11 august 2025, ora 12 și 40 min., și până la 05 septembrie 2025, ora 09 și 00 min.

A fost soluționată chestiunea corpurilor delicte.

Pentru a pronunţa sentinţa, prima instanță a constatat că, Șarban Alexei la 11.08.2025, în jurul orei 12:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se pe teritoriul Spitalului Raional, situat în orașul Briceni str. Mihai Eminescu 48, lângă blocul „*Recuperarea generală*”, intenționat, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile și admițând în mod conștient survenirea acestora, a sustras în mod deschis de la Valean Elena, din mână, un telefon mobil de model „Samsung”, în care se afla cartela SIM cu nr. +37368561111, la prețul de 20 000 (douăzeci mii) lei, astfel, cauzându-i astfel părții vătămate daune în sumă de 20 000 (douăzeci mii) lei.

Astfel, Șarban Alexei a comis infracțiunea prevăzute de art. 187 alin. (1) Cod penal, adică - jaful, *sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane*”.

Solicitările recurentului:

Nefiind de acord cu sentinţa Judecătoriei Edineț, sediul Briceni 05 septembrie 2025, avocatul Lavric Andrei în interesele inculpatului Șarban Alexei, a atacat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a sentinţei Judecătoriei Edineț, sediul Briceni 05 septembrie 2025 în latura pedepsei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsă mai blândă.

În motivarea cerințelor formulate, apărarea a declarat faptul că, pedeapsa stabilită de prima instanță este prea aspră, nefiind astfel luat în considerație faptul că, pe caz partea vătămată nu a invocat careva pretenții de ordin material sau moral, iar bunul jefuit i-a fost restituit în aceiași zi când a fost comisă infracțiunea penală.

Acte de procedură:

La 15 octombrie 2025, prin încheierea Curții de Apel Nord, prin prisma art. 447 alin. (1) Cod de procedură penală, s-a comunicat participanților la proces că, recursul se judecă fără prezenţa părţilor la proces, totodată în vederea examinării cauzei sub toate aspectele procedurale, prin esența art. 447 alin. (2) Cod de procedură penală, s-a comunicat subiecților vizați în speță posibilitatea de a depune referință asupra recursului formulat împotriva sentinței Judecătoriei Edineț, sediul Briceni 05 septembrie 2025, respectiv până la data examinării cauzei careva

referință în sensul dat nu a parvenit, astfel instanța de recurs a considerat posibilă examinarea cauzei în baza materialelor prezente la dosar.

Aprecierea instanței:

Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, ținând cont aspectele de fapt și drept, Colegiul a ajuns la concluzia că, recursul urmează a fi respins din următoarele considerente:

Colegiul penal notează că, în conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*.

Potrivit art. 364^1 alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, *sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.*

Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs*.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

În fortificarea acestei soluții Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art. 364^1 Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin. (3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chestionându-l pe inculpat sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art. 364^1 alin. (4) Cod de procedură penală prin încheiere protocolară i-a admis cererea pe motiv că din probele administrate rezultă că faptele sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond inculpatul Șarban Alexei a recunoscut fapta săvârșită, depunând sub jurământ declarații consecvente

referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Șarban Alexei în baza dispozițiilor art. 187 alin. (1) Cod penal.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Colegiul consideră că instanța de fond a adoptat o sentință legală şi întemeiată, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

La fel Colegiul penal reține că, sentința corespunde prevederilor art. 384, 389; 364[1] Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

De asemenea, sentința nu a fost contestată nici în partea calificării faptelor inculpatului și nici Colegiul penal nu a stabilit careva motive de a interveni în ea în ce privește aspectul încadrării acțiunilor inculpatului, apreciind-o ca fiind legală, adoptată cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Potrivit textului recursului înaintat rezultă că, avocatul Lavric Andrei în interesele inculpatului Șarban Alexei contestă sentința în partea individualizării pedepsei penale, solicitând în acest sens aplicarea în privința inculpatului a unei pedepsei mai blânde.

Nici partea acuzării nu a atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei, dar se va expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei.

În acest sens, Colegiul penal reține că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de acesta, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Sentința în cauză a fost atacată în partea stabilirii pedepsei, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei și se va expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei inculpatului.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Șarban Alexei conform art. 187 alin. (1) Cod penal.

În continuare, reieșind din limitele recursului înaintat Colegiul penal, verificând chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art.art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin. (1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează

răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu, și anume: *pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.*

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

După această clarificare instanța accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă prevăzute în partea specială sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite.

Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

La caz, Colegiul indică că, instanța de fond a apreciat corespunzător circumstanțele reale și personale ale inculpatului și i-a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise.

În susținerea poziției sale instanța de recurs statuează că, la stabilirea pedepsei prima instanța just a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpatul Șarban Alexei, de personalitatea acesteia, și anume de faptul că anterior a fost judecat în mod repetat, inclusiv la pedepse privative de libertate (*f.d. 28-29; 43-44; 46*).

Prin urmare, instanța de recurs ține a menționa că, în pofida diverselor condamnări anterioare, instanța de fond corect a concluzionat faptul că, Șarban Alexei nu a tras concluzii de rigoare și din nou se află pe banca acuzaților pentru comiterea unei infracțiuni mai puțin grave, fapt pentru ce just s-a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea celui din urmă este rațională și posibilă doar cu izolarea sa de la societate.

Or, sub raportul personalității celui din urmă și având în vedere că condamnările anterioare în mod evident nu a avut un efect scontat, instanța de fond fundamentat a concluzionat, că scopul pedepsei nu va fi atins prin aplicarea unei pedepse mai blânde solicitate de partea apărării.

Aferent, Colegiul penal reține corectitudinea poziției primei instanței referitor la aplicarea în speță a prevederilor art. 85 Cod penal, fiind-ui astfel numită pedeapsă definitivă spre executare cu aplicarea prevederilor art. 87 Cod penal, pe un termen esențial de 3 (trei) ani și 1 (unu) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

La caz, Colegiul penal cu titlu secund ține a trece în revistă faptul că, instanța de fond corect a pus la temelia pedepsei sale prevederile art. 87 Cod penal, or prin încheierea Judecătoriei Edineț sediul Briceni din 27.05.2025, s-a dispus înlocuirea părții neexecutate din pedeapsa stabilită lui Șarban Alexei prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 24.06.2017, în baza art. art. 27,187 alin. (2) lit. e) Cod Penal, sub formă de 04 (patru) ani, 06 (șase) luni închisoare, ***o pedeapsă mai blîndă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 240 ore***.

Potrivit Informației nr. 08/04-2019 din 13.08.2025, eliberată de Biroul de Probațiune Briceni, Șarban Alexei, a fost luat la evidența biroului la 17.07.2025, în temeiul încheierii Judecătoriei Edineț sediul Briceni din 27.05.2025, fiind eliberat din detenție, cu aplicarea prevederilor art. 92 Cod penal, termenul neexecutat al pedepsei cu închisoarea, fiind înlocuit cu munca neremunerată în folosul comunității pe un termen de 240 ore. ***La data de 08.08.2025, Șarban Alexei a executat doar 36 ore din totalul de 240 ore aplicate.***

În situația dictată, Colegiul penal ține a se afilia poziției primei instanțe referitor la faptul că, partea neexecutată a pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității, stabilită prin încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 27.05.2025, constituie 204 ore, ceea ce corespunde cu 51 zile de închisoare, fiindu-i astfel just stabilită pedeapsă definitivă prin aplicarea art. 85 Cod penal – sub

formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 1 (unu) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Pe această undă, în opinia instanței de recurs, aplicarea în speță a unei pedepse mai blânde, nu își va dovedi utilitatea și nici nu va contribui la reeducarea celui din urmă și la împiedicarea acestuia de a comite noi infracțiuni, or subiectul activ al infracțiunii incriminate are în spatele său un volum bogat de condamnări pentru diverse categorii de infracțiuni, astfel încât pedepsele stabilite nu și-au realizat efectul scontat.

Prin urmare, reieșind din scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea sa cât şi a altor persoane - faptul că în privința acestuia va fi aplicată o pedeapsă mai blândă poate doar să-l încurajeze la comiterea pe viitor a altor infracțiuni.

În același timp, practica aplicării măsurilor de pedeapsă demonstrează că instanțele de judecată nu asigură exercitarea scopului pedepsei, având în vedere amploarea pe care a luat-o această categorie de infracțiuni.

În acest sens, Colegiul reține că, împrejurările invocate de recurent referitor la temeiurile pentru care se solicită aplicarea unei pedepse mai blânde pe fonul „*recunoaşterii vinovăției, lipsa pretențiilor părți vătămate”,* nu pot fi reținute ca circumstanțe imperioase, ieșite din comun, ce ar da posibilitate instanței de recurs de a considera rațional aplicabilitatea în speță a unei pedepse mai blânde, or ținând cont de împrejurările comiterii faptei penale, personalitatea inculpatului înzestrată cu multiple condamnări în spate - nu constituie altceva decât subiect de drept căruia pedeapsa solicitată nu îi va fi prielnică, ci dimpotrivă, va oferi lozinci de a leza în continuare valorile sociale ocrotite de legea penală a Republicii Moldova.

În consecutivitatea celor menționate, Colegiul penal atestă că, pedeapsa stabilită inculpatului Șarban Alexei este adecvată celor săvârșite şi efectivă pentru reeducarea şi corijarea celui din urmă, ce va contribui la prevenirea săvârșirii unor fapte ilegale similare.

În aserțiunea dată, Colegiul penal va menține soluția instanței de fond în partea individualizării pedepsei, fiind apreciat că restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiune, precum și corectarea inculpatului va putea fi realizată doar prin stabilirea unei pedepse cu închisoare în *cuantumul fixat* de instanța de fond, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia privind respingerea ca fiind nefondat recursul declarat împotriva sentinței Judecătoriei Edineț sediul Briceni 05 septembrie 2025, menținând sentința atacată fără modificări.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul avocatului Lavric Andrei în interesele inculpatului Șarban Alexei declarat împotriva ***sentinţei Judecătoriei Edineț, sediul Briceni 05 septembrie 2025*** în cauza penală privind învinuirea adusă lui **Șarban Alexei**, se respinge ca nefondat, sentinţă care se menţine fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului Judecător: Judecător:
Judecător: